

Död och dygdeminne
framställt tå then
ehreborne,
gudfruchtige och
dygdesamma...

Krook, Nicolaus Benjamini,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Död och Dygdeminne

Framstält

Tå then Ehreborne/ Gudfruchtige och Dygdesamma Matronan,

Hust. JUDITH OST- MAN,

Dhen Ehreborne och Wålbetrodde Herrns

HERR ZACHARIÆ RYDELI,

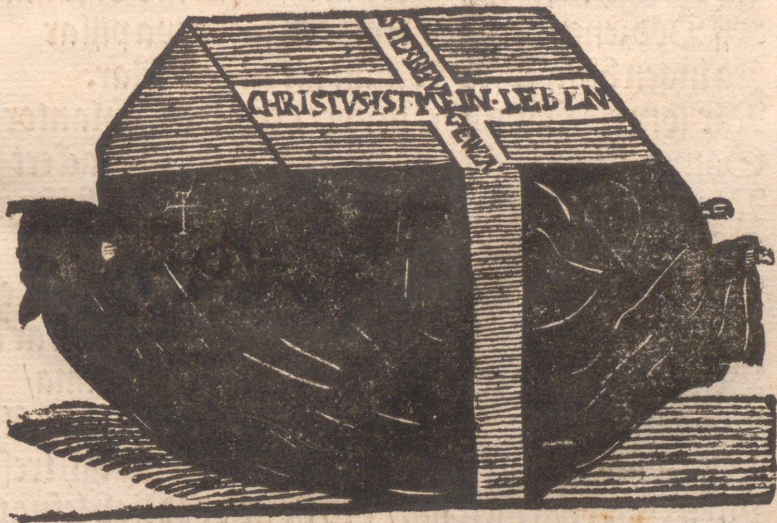
Boothållarens och Cantzelistens vthi dhet Høghlost.
Kongl. Bergz Collegio.

För detta Kiärålsfellige Hustru

Efter een Christeligh Wandringh och gudeligh Beredelse i Herranom affomnade *A:*
1683 emellan den 11. och 12. Januarij Kl. 1. om Natten/ och wardt sedan medh För-
nehm Lystprocess till sin Lägerstadh vthi Stockholm och St. Jacobs Kyrckia
den 8. Marcij samma Åhr beledsagadt.

Till ytterste Åhretienst ensaldeligen framstället

Nicolaus Krook,

STOCKHOLM/

Tryckt hoos Niclas Wankijff/ Kongl. Booktr.

1683

*afskrifvande af: fäst
den 10. i Stockholm: N: 1635
af: L. Rydeli: g. i: Rydeli:
f. d. M. olf Bergins: Teglen
Hiob: 19. kap: 25. 26. 27. v. 1.*

740

Sen Menniska som wil/ sin dödhligheet betrachta/
Måste för alt see til/ och sig som nogast achta/
Alt hon dhe werdlig ting/ medh fågringz sken utsmuckiad/
Doch är doch ingen ting/ ett grundlöft tahl och tyckia/
En heller mehra wårdt/ än må dhe wårdig skattas/
Lijf tröstlöst hopp och slård/ men altijdh bäst som fattas.
Ja/ all wår lefnads gång/ i thenna werldzens öde/
Om wij än åhren mång/ syns lefwa vthan möde/
Doch onögt nöye är/ fast tyckions wij os nöya/
Medh oförnögt begår/ wij wårt hopp stelfwe; dröya.
Hwadh är nu wår wandring/ hur' werlden och inbillar
An all tingz förandring/ som råtta willjan willar/
Wårt Luff i lika måhl/ fast det sigh täckligt wijfar/
Hänger doch på en Skåhl/ medh Sorgedryck of spjisar.
Slutet aff alt ihop/ ett Jordebyte skattar
Lå och een liten groop/ snart högh-som lågh omfattar.
En någon fins så stark/ bewåpnat och uthrustat/
En Kongh mechtigh Monarch/ then icke blir antastat
Aff Dödzens tyrannij/ skött och så skarpa pijlar
Ja ingen blifwer frj/ vthan alt til änd' ilar.
Når som ett Hnus dhet groor/ och gier lifzplantor fåra
Sampt ståår i bästa floor/ och Barnen wacker lärå/
Når som Föråldrar bäst/ the små til hielp behöfwå
Lå är och Klagan måst/ at lå aff döden öfwå
Dhet och gråsligh mord/ som skillier sate Wånner
Alt Luffligh Kropp blir jord/ en halff Kropp qwar aff tvenne;
Bestedh til förde taal/ hoo thet wil rätt besinna/
Noog möter honom qwaal/ dock kan handhet wål finna/
Hoos dhen tilsluten är/ och från all werldzlig trefnat/
Men Gudi närmest når/ och haår odödlig lefnat.
Sitt IUDIS namn hoon baar/ i dygd och täckli' Seder
I Moot och Medhgång war/ ehkend för samma heder.
Then helge Judis Troo/ war hennes end a willia
En had' och samwes Roo/ når hon skulk hadan skillias.

Hon älskad' högt sin Gudh/ hans tienare och lära
 Haaff achtning på hans Budh/ lát sig aff Gud; Ord nära.
 Sijn hiertans Måta godh/ hon hölt fulltår så swära.
 Ut han med bittert modh/ nu fäller Klagetårar.
 Dhe små sin Barns tuchtan/ til dygd hon altydd bögde
 I Ryst och Gudhfruchtan/ wågen til dygden rögde.
 Sitt Huus hon förestodh/ med tidigh slit och ißwer
 En och hoos mångom godh/ nu är och stadig blifwer.
 Ach och then bittra Dödh/ som så hastigt borttrycke
 Dhe thenna Liffzens ödh/ och nedh i jorden trycke/
 Dhen adla Skatt så sin/ vthi sin' halftwa dagar
 Dhen ey fins vthi Skrin/ seer man huru Gudh lagar.
 Man hoo som grundar rätt/ the Skriffz exempel klara
 Säll äro alle slätt/ som i tydd bortfara/
 En alt wårt lefnas hopp/ i Verldennes willa haaff Snart him med wågen vgg,
snart seker udder i qwas.
 Snart går medh Wädet for/ snart öfwer brusande Haaff
 Snart och för säkran ort/ snart får vthi Sion sin Graaff.
 Therför' är och tu Säll/ dygdpriffeligh Matrona
 Som sluppet Verlden wäll/ och niuter Liffens Crona/
 Blandh Englar vthan Taal/ bland helgon skär och klara
 Ther lust är uthan qwaal/ och wäsend' uthan fara/
 Ja oförlikligh frögd/ all Sinnens högste långtan
 Och obestrikligh nögd/ titt wij och samptlig' tranchta.

Tröstrijke Ord som dhen Sahl. Matronan wedh sidste

Afskedh til dhes Kärästelige Man monde falla.

HUt vp min Käreft Man/ lát Gudh för Sorgen råda
 En är thet aff en slump/ som nu os trycker båda/
 Dhen högstes skick/ som all tingh kan och råder andra
 Os binder aff wår plicht/ medh hörnsamt föllie wandra.
 När som wår tidh är om/ och ändtligh nådt sin anda
 Ut wij ta redo å/ til Gudh från Verlden wanda.
 Men som och wårling slit/ ey dödh men nytt Liff gifwer
 Jagh och bland Helgon all/ ett ewigt Liff strar lefwer/
 Så giff tigh mögligh Sorg/ ty Herren som tigh rissar
 Han wisserlig aff nådh/ hugswalelse bewissar/
 Allenast älska Gudh/ hans namn allena fruchta
 Sampt Barnen i all dygd/ och ährligheet vptuchta.
 Påmin tigh namnet titt/ hwilket när tu vthtyder
 Gudhfruchtan gifwer dhet/ som wälkhiertat lyder.
 Lef så på thenna Werld/ och här på jorderijke

At tu een gång til migh/ kommer i Himmelrike/
 Fahr wäll min hiertans Wän/ min Hand iagh til tigh räcker/
 Jagh somnar nu sött in/ til thes Gldh migh bpräder.

**Een hjertrörig Modrens Förmaning til
 dhe små sina Barn.**

Hör min Barn små/ iagh säger så/ war eder Fader lydigh/
 Söker Gld först/ om Hielp och Tröst/ han är wäll eder nådig.
 Dugden försan/ dhet i och kan/ alt sligtigt efftersträfter/
 Som Ungdom twist/ förbthan List/ pryder och altidh kräftver.
 Dhet är min Lust/ at bthan Pust/ hoos Gldh min Fader kåre/
 Fåå medh ehr Xoo/ och samm anboo/ tå i bortgiömde åre.
 Lestwer här säll/ och fahrer wäll/ til dhes i til migh kommen/
 I Himmel twist/ när Iesu Xrist/ ther iagh förwahres Amen.

Fadrens Klageswar på sine och Barnens wägnar

Titt Tahl min Måka sååt/ iagh fast medh Sorgh och Grååt/
 Dock giärna achtar på/ män' iagh tin Tröst kan fåå/
 Andoch hwar taar man Tröst/ för så beängstat Bröst/
 När Hiertat särat är/ twist är medh Listwet när/
 Jagh söker starr och när/ omhurar här och ther/
 Jagh Råd för hwarje Man/ om Rådet hielpa kan.
 Men undfår ett kort Swar/ tu effter Skuggan fahr/
 Och lyder titt Förnuft/ som giftwer ingen Lust/
 Täncker Gldh förskrifwa/ idhes Råd Gammar klifwa/
 Frågar til hwadh ånda/ månd' thetta migh hånda.
 Förlåt mitt Öfwerdåd/ o Gldh för tina Råd/
 In iagh aff Swaghees Sinn/ tigh reetat HErr min.
 Nu will iagh altidh blifwa/ i Sorgh ey öfwer giftwa/
 Migh/ vthi Luff och Död/ ey vthi storan Nöd.
 Uthan i roligt Sinn/ på tigh HErr' Iesu min
 Så at iagh är til fredz/ medh min Wänn död tillredz
 Sampt effter Gldz Behagh/ lefwa i mången Dag.

